

[Justitsministeren.]

faa Lov at bo i Byen, idet der saa vilde blive betalt for deres Ophold. Det fik de straks Lov til. Det blev tilkendegivet dem, at de ikke maatte deltage i politisk Agitation, og at de skulde melde sig nogle Gange om Ugen hos Politiet. Derefter tog de Ophold i Sønderborg, idet, som sagt, det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen og nogle af hans Venner sørgede for deres Underhold, indtil de den 26. Oktober 1933 . . . (*Munch-Petersen*: Det er bevidst Usandhed!). Jeg har maaske faaet noteret en forkert Dato, men det var i alt Fald hen paa Efteraaret, at de fik Indrejsetilladelse til Rusland ved det danske Udenrigsministeriums Hjælp. Og saa rejser de. Man ser altsaa, at den danske Regering og Socialdemokraterne ved det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen og hans Venner har draget Omsorg for, at de fik Indrejsetilladelse til Rusland, og at de kunde leve her i Landet, indtil denne Indrejsetilladelse var erhvervet, men fra Kommunisterne har de mødt en kold Skulder — ikke 1 Øre har Kommunisterne ofret paa dem, ikke en eneste Ting har de foretaget for at hjælpe disse Mennesker, der var i den yderste Forlegenhed. Saaledes ligger Sagen, og saa staar man op her i Folketinget og slaar sig for Brystet og skriver om disse Mænds Vel i sine Blade, men i Virkeligheden gør man sig ikke den mindste Ulejlighed eller bringer det allerbitterste Offer for deres Skyld.

Et andet meget omtalt Tilfælde er Tilfældet Nikolaus Seeholzer. Han opholdt sig, medens han var her, hos en Veninde, Frk. Dick, indtil han ved den danske Stats Hjælp fik Indrejsetilladelse til Rusland. Den 21. September rejste han til Rusland, og saa vidt jeg ved, har Kommunisterne heller ikke ydet ham den allermindste Smule Tjeneste.

Saa kommer jeg til at omtale det eneste Tilfælde, hvor en Mand, skønt man vidste, han var Kommunist, ved administrativ Resolution er blevet udvist af Landet. Det er Ernst Friedrich Funke. Han gik den 16. Juni i Aar over den danske Grænse uden Pas, og den 19. Juni vedtog han inden Retten for Aabenraa Købstad for Overtrædelse af Fremmedlovgivningen en Bøde paa 30 Kr., subsidiært 5 Dages Hæfte. Ved Skrivelse af 30. Juni 1933 til Politiet i Aabenraa meddelte Justitsministeriet, at den paagældende vilde være at udvise, saaledes at det blev ham tilladt at udrejse til et andet Land end Tyskland, saafremt han inden en passende Frist kunde skaffe sig Indrejsetilladelse, og saaledes at han indtil da skulde forblive hensiddende til

Foranstaltning i Arresten — fordi der ikke var noget Sted, hvor han kunde bo og faa Kosten. Ved Skrivelse af 17. Juli 1933 meddelte Politimesteren i Aabenraa, at Funke, da man efter 13 Dages Forløb endnu ikke havde modtaget Svar paa en Henvendelse til det sovjetrussiske Gesandtskab om Indrejsetilladelse, den 13. Juli var blevet sendt til Tyskland og overgivet til det tyske Politi, af hvilket han var efterlyst. Saa snart Justitsministeriet havde faaet dette at vide, blev det tilkendegivet Politimesteren, at man ikke fandt, at der havde været givet Funke en tilstrækkelig Frist til at skaffe sig Indrejsetilladelse til et andet Land end Tyskland, og at man, saafremt Politimesteren ikke mente længere at kunne lade ham hensidde i Arresten, vilde have fundet det meget ønskeligt, om Politimesteren havde indhentet nærmere Instruction fra Ministeriet om, hvorledes der skulde forholdes med den paagældende. Her er altsaa begaaet en Fejl af den paagældende Politimester, som kun kan undskyldes ved, at han var uvidende om, at man i Rusland ikke uden videre modtager Kommunisther fra Landet, men i hvert enkelt Tilfælde undersøger, om vedkommende Person er værd at have, og hvis man i Rusland skønner, at han ikke er noget værd, tager man ikke imod ham. Men en saadan Undersøgelse tager nogen Tid, og derfor burde Politimesteren have ventet længere, og jeg beklager, at denne Fejl er begaaet, og har paataalt det over for Politimesteren.

Saa er der tre Kommuniste, Erwin Lüdersdorf, Alfred Treich og Hermann Gustav August Klünder. De indsneg sig her i Landet den 14. September, og dem har Kommunisterne søgt at tage sig af; nu havde de lært af det ærede Medlem Hr. J. P. Niensens Eksempel, at de dog ikke kunde være bekendt, at det altid var Socialisterne, der skulde tage sig af Kommunisterne. Derfor har nogen Tid efter, at de var kommet herind, Internationale Røde Hjælp indgivet et Andragende om, at disse tre Personer maatte faa Lov til at flytte fra Sønderborg til København, og dette Spørgsmaal overvejes for Tiden i Statspolitiet. Der er ikke truffet nogen Bestemmelse om, at de skal udvises, men forhaabentlig vil Russerne finde, at disse Mennesker er af en saadan Beskaffenhed, at man kan tage imod dem, og forhaabentlig har nu de kommunistiske Førere her i Landet lært saa meget, at de lægger, hvad de kan, i Vægtskaalen for, at man i Stalins Rige skal tage imod disse Folk; vore Kommuniste vejer maaske ikke saa meget til, men det kan man jo ikke bebrejde